

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. L.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D. J., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **S. s.r.o.**, so sídlom v S., IČO: X., **o zaplatenie náhrady mzdy 2 065,70 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12 Cpr 2/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2012 sp. zn. 5 CoPr 2/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2012 sp. zn. 5 CoPr 2/2012 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa po čiastočnom späťvzatí žaloby domáhal doplatenia náhrady mzdy vo výške 2 065,70 € s príslušenstvom z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru. V konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44 C 3/2010 rozsudkom z 25. októbra 2010 č.k. 44 C 3/2010-181 súd určil, že výpoveď z 9. septembra 2009 daná žalobcovi je neplatná a priznal mu náhradu mzdy vo výške 6 185,14 € brutto a vo zvyšku žalobu zamietol. Uviedol, že sudy pri výpočte náhrady mzdy vychádzali z priemerného mesačného zárobku vo výške 766,98 €, pričom on si uplatnil náhradu mzdy v nižšej sume, preto sa domáha doplatenia rozdielu vo výške 158,90 € mesačne (766,98 – 608,08), čo za obdobie 13 mesiacov činí 2 065,70 €. Zároveň žiadal priznať 9 % úrok z omeškania zo sumy 2 065,70 € od 22. decembra 2011 až do zaplatenia a 9 % úrok z omeškania zo sumy 1 261,16 € od 22. decembra 2011 do 15. februára 2012.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 23. mája 2012 č.k. 12 Cpr 2/2012-64 konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 463,68 €.

Zastavenie konania súd odôvodnil prekážkou veci právoplatne rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo o totožnom predmete konania a medzi totožnými účastníkmi už právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 25. októbra 2010 č.k. 44 C 3/2010-181, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2011 sp. zn. 2 Co 11/2011. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože žalobca procesne zaviniť zastavenie konania podaním žaloby, vecnému prejednaniu ktorej bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. augusta 2012 sp. zn. 5 CoPr 2/2012 tak, že jeho odvolanie odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odmietnutie odvolania žalobcu odôvodnil tým, že žalobca napriek výzve súdu nedoplňil svoje odvolanie o náležitosti predpísané § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., hoci bol poučený súdom prvého stupňa o následkoch nedoplňenia odvolania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s odôvodnením, že mu nesprávnym postupom súdu bola odňatá možnosť konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním z 12. júla 2012 a podpísaným zaručeným elektronickým podpisom doplnil svoje odvolanie o náležitosti odvolania v zmysle § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., pričom odvolací súd na túto skutočnosť neprihliadol. V dovolaní tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný (S. s.r.o. so sídlom v S., IČO: X., ktorý je od 1. septembra 2013 právny nástupca v dôsledku zlúčenia SHT S., s.r.o. C. a T., spol. s r.o., P.) vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné zamietnuť. V konaní nebola preukázaná existencia dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p, žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko si mohol v konaní uplatniť všetky svoje procesné práva a tieto si aj uplatnil. Žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny

poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jeho dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ tvrdí, že v danom prípade mu nesprávnym postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých oprávnení účastníka konania procesnej povahy, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto nesprávnym postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv – vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 202 O.s.p.).

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom (vo význame znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskoprávneho konania) označuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (vid' napríklad R 23/1994 a R 4/2003, ale aj rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013).

Vzhľadom na túto námietku najvyšší súd skúmal, či obsah spisu opodstatňoval záver odvolacieho súdu o neodstránení väd odvolania žalobcom, z ktorého dôvodu jeho odvolanie odmietol.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením z 23. mája 2012 č.k. 12 Cpr 2/2012-62 konanie zastavil z dôvodu prekážky res iudicata, ktorá tvorí neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca 14. júna 2012 odvolanie (viď pripojená obálka č.l. 61 spisu), ktoré nespĺňalo zákonné náležitosti odvolania. Súd prvého stupňa preto vyzval žalobcu uznesením z 28. júna 2012 č.k. 12 Cpr 2/2012-69 na doplnenie jeho odvolania v lehote 10 dní. Žalobca reagoval na výzvu súdu podaním označeným ako „Doplnenie odvolania zo dňa 15.6.2012“ (doručené Okresnému súdu Bratislava III 10. júla 2012 - č.l. 71 spisu). Podľa názoru odvolacieho súdu aj v tomto podaní absentovali náležitosti odvolania, z ktorého dôvodu odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol. Z obsahu spisu ale vyplýva, že zástupkyňa žalobcu JUDr. D. J., LL.M. PhD. doručila prostredníctvom elektronickej podateľne Okresného súdu Bratislava III (č.l. 94 spisu) dňa 12. júla 2012 „Doplnenie odvolania“ žalobcu podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Prostredníctvom doplnenia odvolania spísaného právnu zástupkyňou žalobcu so zaručeným elektronickým podpisom vytýkané vady odvolania boli odstránené, bolo v ňom uvedené, že odvolaním sa napáda „rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23. mája 2012 sp.zn. 12 Cpr 2/2012 v celom rozsahu“ „z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.“, ktoré bližšie vymedzil v doplnení odvolania a navrhol „zrušenie“ napadnutého rozhodnutia alebo alternatívne vyhovie žalobe rozsudkom odvolacieho súdu. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu svedčí o tom, že odvolací súd doplnenie odvolania podané zástupkyňou žalobcu cez elektronicкую podateľňu a/ buď vôbec nepostrehol (nevšimol si jeho založenie do spisu), alebo b/ z dôvodu, ktorý v odmietajúcom uznesení nevysvetlil, považoval za právne bezvýznamné, v dôsledku čoho dospel k záveru, že na toto elektronické podanie nemusí vziať zreteľ.

Pokiaľ teda odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu, hoci ten doplnil svoje odvolanie o obsahové náležitosti odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., odňal týmto nesprávnym postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt procesnej vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto vadou nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania
(§ 243d ods. 1 O.s.p.)

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom
hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2015

JUDr. D. S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková